

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 15 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi po rozpoznaniu sprawy z powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej w K. przeciwko A. B. o zapłatę oddalił powództwo.

W uzasadnieniu swego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał, że pozwem wniesionym pierwotnie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód domagał się zasądzenia kwoty 1380,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz żądaniem zwrotu kosztów procesu. Podniósł, iż dochodzona kwota przysługuje mu jako nabywcy od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. powstałej na podstawie niewywiązywania się z ponoszenia opłat przez pozwanego powstałych na podstawie umowy pożyczki gotówkowej zawartej przez Internet. Sąd nie mógł poczynić na podstawie przedstawionego przez powoda materiału ustaleń faktycznych. Nie został przedstawiony jakikolwiek dowód na poparcie powództwa. W niniejszej sprawie nie sposób ustalić za jakie konkretnie świadczenia i za jaki okres powodowi przysługiwała wierzytelność wobec pozwanego. Nie da się także ustalić dlaczego ewentualna należność miałyby opiewać właśnie na kwotę w takiej wysokości.

W sprawie zaszły przesłanki do wydania wyroku zaocznego. Zgodnie z treścią art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny, zaś zgodnie z § 2 w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Uznanie za prawdziwe twierdzeń pozwu nie uwalnia sądu od oceny zasadności żądania opartego na tych twierdzeniach. W wypadkach uzasadnionych wątpliwości nie można przyjmować za prawdziwe twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych; w takiej sytuacji nie można wydać wyroku, opierać się tylko na tych twierdzeniach i należy przeprowadzić postępowanie dowodowe celem wyjaśnienia powstałych wątpliwości (tak: Sąd Najwyższy w wyroku z 14 sierpnia 1972 r. w sprawie III CR 153/72, OSNCP 1973, nr 5, poz. 60). W niniejszej sprawie twierdzenia powoda budzą uzasadnione wątpliwości.

Powód nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na okoliczność zawarcia umowy pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a pozwanym, treści tej umowy oraz istnienia dochodzonych pozwem wierzytelności. Nadto, powód nie udowodnił, że została zawarta umowa przelewu wierzytelności między powodem, a cedentem.

W tym stanie rzeczy powództwo należało oddalić jako nieudowodnione.

Powyższe rozstrzygnięcie apelacją zaskarżył powód żądając jego zmiany i orzeczenia zgodnie z żądaniem pozwu przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono obrazę przepisów prawa procesowego to jest art. 339 § 2 k.p.c.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Na wstępie należy wskazać, iż wobec rozpoznania sprawy w postępowaniu uproszczonym Sąd Okręgowy na podstawie art. 505¹³ § 2 k.p.c. ograniczył uzasadnienie jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku zapadłego w postępowaniu odwoławczym z przytoczeniem przepisów prawa. Sąd Okręgowy miał także na uwadze, że w postępowaniu uproszczonym zgodnie z art. 505⁹ § 11 k.p.c. apelację można oprzeć tylko na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, bądź naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy. Z powołanej regulacji jednoznacznie wynika, że w postępowaniu uproszczonym apelacji nie można oprzeć na zarzutach odnoszących się do błędów w ustaleniach faktycznych, a do tego sprowadza się wywód apelacji. To na stronie powodowej spoczywa ciężar dostarczenia sądowi materiału dowodowego, na podstawie którego mógłby on przekonać się o prawdziwości faktów uzasadniających żądanie. Powód poprzez

niezałączenie jakiegokolwiek dowodu uniemożliwił Sądowi poczynienia ustaleń co do zasadności i wysokości żądania pozwu a nadto co do legitymacji czynnej powoda

Na wstępie rozstrzygnięcia wymaga kwestia wniosku powoda zawartego w apelacji o dopuszczenie dowodów w świetle regulacji art. 381 k.p.c., determinuje to bowiem ocenę podniesionego w apelacji zarzutu procesowego. Stosownie do powołanej regulacji Sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. Skorzystanie przez sąd drugiej instancji z uprawnienia określonego w art. 381 k.p.c. wymaga dokonania uprzedniej, łącznej, kumulatywnej oceny wystąpienia dwóch, ale odrębnych ustawowych przesłanek określonych powołanym przepisem: możliwości powołania nowych faktów i dowodów już przed sądem pierwszej instancji oraz później wynikłej potrzeby powołania się na nie. Orzeczenie wydane w postępowaniu procesowym musi realizować obowiązujące w prawie proceduralne standardy systemowe, ale o tym, czy będzie zaspakajało indywidualny interes strony postępowania decyduje jej postawa procesowa manifestowana przede wszystkim w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, na którą składa się aktywność w zgłaszaniu twierdzeń i dowodów zmierzających dla ich wykazania oraz współdziałanie z sądem w wyjaśnianiu okoliczności spornych. Uregulowanie zawarte w art. 381 k.p.c. jest wyrazem dążenia do koncentracji materiału dowodowego przed sądem pierwszej instancji. Strona, która dopuszcza się zaniedbania w zakresie przysługującej jej inicjatywy dowodowej w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, musi się liczyć z tym, że sąd drugiej instancji jej wniosku dowodowego nie uwzględni. W ocenie Sądu Okręgowego w realiach rozpoznawanej sprawy żadna z przesłanek uprawniających powoda do żądania uzupełnienia materiału dowodowego przed Sądem II instancji określona w dyspozycji komentowanego przepisu nie zaszła. Niewątpliwie wszystkie wnioskowane dowody istniały już w trakcie postępowania przed sądem I instancji o czym świadczą daty ich sporządzenia a także charakter czynności, które dokumenty te odzwierciedlają a z których wynika, że były one w posiadaniu powoda także w okresie procedowania przez Sąd Rejonowy. Także nie do obrony jest teza, że potrzeba powołania się na te dowody zaszła po zamknięciu rozprawy przed Sądem I instancji. W tej sytuacji wnioski dowodowe powodów zawarte w apelacji Sąd Okręgowy pominął zgodnie z treścią art. 381 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy nie znalazł usprawiedliwionych podstaw do uwzględnienia apelacji i działając na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.